

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010514
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2217010514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému Y. G., nar. XX. O. XXXX v B. S., trvale bytom M., pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27. novembra 2017, č. k. 1T/134/2017-331 na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. decembra 2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), písm. f), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a výroku o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný Y. G., nar. XX. O. XXXX v B. S., trvale bytom M.

o d s u d z u j e :

Podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dunajská Streda uznal obžalovaného Y. G. za vinného z prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

za mesiace od 10/2013 do 10/2014 v Dunajskej Strede ako zodpovedný zástupca podnikateľského subjektu obchodným menom Y. G. - ZOSTAV s miestom podnikania Gabčíkovo, Varjašská 919/23, okres Dunajská Streda, IČO: 40 558 827 za zamestnávateľa nezaplatil poistné na sociálne poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie za uvedené obdobie v celkovej výške 3.789,04 Eur oprávnenej Sociálnej poisťovni, pobočka Dunajská Streda, Galantská cesta č. 693/5, čím Sociálnu poisťovňu, pobočka Dunajská Streda ukrátil v tejto výške.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 3, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil a

podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. Podľa § 50 ods. 2 a § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe škodu poškodenej Sociálnej poisťovni. A podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovni škodu vo výške 3.789,04 eur.

Z rozsudku okresného súdu vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ľutuje svojho konania a taktiež kladne zodpovedal položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku.

Uvedené vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku okresný súd prijal a vyhlásil uznesenie, že vo veci sa dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a tak okresný súd vykonal iba dokazovanie ohľadne výroku o treste.

Z Registra trestov okresný súd zistil, že obžalovaný doteraz súdne trestaný nebol, čo vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (správne má byť uvedené ustanovenie § 36 písm. j) Trestného zákona).

Okresný súd dospel k záveru, že uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou na 2 roky a s primeranou povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu pre Sociálnu poisťovňu postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného, najmä zväžiac stav poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. j), l) Trestného zákona, prihliadajúc aj na spôsob spáchania činu, osobu páchatel'a a pomery, aj na tú skutočnosť, že takýto uložený trest v plnom rozsahu zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu.

Okresný súd ďalej v závere konštatoval, že rozhodol aj o náhrade škody, ktorá bola riadne a včas vyčíslená a uplatnená už v prípravnom konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste, ako i prokurátor čo do výroku o treste a čo do výroku o náhrade škody.

Obžalovaný vo svojom písomnom odôvodnení odvolania (č. I. 336) uviedol, že jeho zdravotný stav nebol vzatý do úvahy. Ľutuje, že nezaplatil. Od roku 2013 sa opakovanne lieči a mal aj autonehodu. V roku 2015 skúšal obmedzene vykonávať svoju prácu, ale mal ďalší úraz. Prosí o nové prerokovanie veci, lebo nesúhlasí s vymieraným trestom.

Prokurátor v odvolaní (č. I. 337 - 338) uviedol, že na hlavnom pojednávaní prokurátor navrhol zmenu právnej kvalifikácie skutku, avšak pri následnom vyhlásení rozsudku došlo zo strany súdu k pochybeniu, keď súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona a tak má za to, že tento rozsudok je zmätočný a nepreskúmateľný. Vo vzťahu k výške a druhu uloženého trestu mal za to, že trest je primeraný, avšak postup súdu v zmysle § 50 ods. 2 Trestného zákona a § 287 Trestného poriadku považuje za nezákonný. Poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 39-60/2017 zo dňa 29. novembra 2017, v zmysle ktorého majetkové nároky štátu, vyplývajúce z predpisov o jednotlivých druhoch daní, o ktorých vo svojej pôsobnosti prvotne rozhoduje príslušný správny orgán postupom podľa Daňového poriadku (zákon č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov), vrátane nároku, ktorý vyplýva z daňovníkom neoprávnene uplatneného nároku na vrátenie zaplatenej dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane, majú administratívno-právnu povahu a rozhodnutia o nich podliehajú prieskumu správneho súdu podľa Správneho súdneho poriadku (zákon č. 162/2015 Z. z. v znení zákona č. 88/2017 Z. z.). Tieto nároky nie sú nárokom na náhradu škody, ktorý je možné uplatniť v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku - tzv. adhézne konanie (súd o ich priznaní nerozhoduje ani v konaní podľa Civilného sporového poriadku - zákon č. 160/2015 Z. z. v znení zákona Č. 87/2017 Z. z., nakoľko nejde o vec patriacu do pôsobnosti súdov). Je teda vylúčené prekryvanie, teda konflikt pôsobnosti orgánov (správneho orgánu a súdu), resp. duplicita v rozhodovaní o tom istom nároku.

Na závere nič nemení okolnosť, že dotknutý majetkový nárok (s daňovým hmotnoprávnym podkladom) kvantitatívne zodpovedá pri daňovom trestnom čine, ktorý je predmetom trestného konania, kvalifikačnému momentu rozsahu činu (znaku objektívnej stránky skutkovej podstaty pri daňových trestných činoch podľa § 276 až § 278 Trestného zákona). Rovnako je z pohľadu adhézneho konania irelevantné, ak daňový nárok smeruje proti právnickej osobe a obvinenou z vecne súvisiaceho daňového

trestného činu je len fyzická osoba, ktorej konaním bol trestný čin spáchaný; nejde o duplicitne založený nárok na náhradu škody proti takému páchatelovi.

Ak je v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní uplatnený daňový majetkový nárok uvedený v bode I. (ako nárok na náhradu škody proti obvinenej fyzickej alebo právnickej osobe), súd poškodeného neprípustí na hlavné pojednávanie (len) s uplatneným nárokom na náhradu škody uznesením podľa § 256 ods. 3 Trestného poriadku, použijúc reštriktívny výklad tohto ustanovenia (poškodený zostane v postavení strany vo zvyšku svojich procesných práv). Taký postup sa aj v prípade, ak o nároku už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní podľa Daňového poriadku, uplatní namiesto postupu podľa § 256 ods. 4, § 46 ods. 4 Trestného poriadku (keďže prekážka res iudicata sa týka len nároku na náhradu škody, o ktorom už bolo rozhodnuté, nie iného nároku).

Vyššie uvedené sa primerane použijú aj na akýkoľvek iný majetkový nárok, ktorý nie je podľa svojho hmotnoprávneho podkladu (teda právneho predpisu upravujúceho taký nárok) nárokom na náhradu škody alebo tzv. morálnej škody v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku (nárok podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pri tejto charakteristike nároku teda nejde o kvalifikačný moment trestného činu, aj keď môže ísť o rovnakú hodnotu v jej peňažnom vyčíslení.

V závere prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a obžalovaný. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti poškodenej Sociálnej poisťovni, ktorá o termíne verejného zasadnutia bola riadne upovedomená. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolaniu prokuratúry vyhovieť a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný žiadal o miernejšiu sankciu a súhlasil zároveň aj s návrhom prokurátora.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný a prokurátor, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že obe odvolania sú dôvodné. Okresný súd síce správne postupoval, keď obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody, avšak uložil obžalovanému neprimerane prísny trest. Zároveň pochybil keď obžalovaného zaviazal k náhrade škody.

V prvom rade treba uviesť, že nie je pravdou, že prokurátor na okresnom súde navrhol v záverečnej reči zmenu právnej kvalifikácie skutku. Obžalobu prokurátor predniesol tak, že opravil zmenu označenia trestného činu na prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko išlo o zrejmu chybu v písaní. Preto následne mohol okresný súd prijať vyhlásenie obžalovaného k správnej právnej kvalifikácii skutku. Takisto treba konštatovať, že (po vypočutí zvukovej nahrávky) sudca okresného súdu správne vyhlásil rozsudok, keď uznal obžalovaného za vinného z prečinu v zmysle § 278 ods. 1 Trestného zákona. Preto úlohou súdu prvého stupňa bude opraviť zápisnicu o hlavnom pojednávaní zo dňa 27. novembra 2017 ako i rozsudok v zmysle vyššie uvedeného.

Následne preskúmaním trestného spisu krajský súd zistil, že okresný súd dospel správne k právnomu záveru o pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti a nevzhliadol ani jednu priťažujúcu okolnosť.

Odvolací súd vychádzajúc z upravenej trestnej sadzby zrušil napadnutý výrok o treste, nakoľko podľa jeho názoru uložený trest obžalovanému bol neprimerane prísny a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku napokon sám rozhodol rozsudkom vo veci, pretože nové rozhodnutie vo vzťahu k výroku o treste bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý v napadnutom rozsudku bol správne zistený a teda dokazovanie ohľadom výroku o treste bolo vykonané v dostatočnej miere.

Odvolací súd pri ukladaní trestu prihliadol najmä na rozsah a závažnosť trestnej činnosti, prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností ako i dobu, ktorá uplynula od spáchania trestnej činnosti. Odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov (pri spodnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby v rozmedzí 0 až 2 roky), ktorú výmeru vzhľadom na osobu obžalovaného, s poukazom na požiadavku individuálnej a generálnej prevencie považoval za zákonnú, dôvodnú,

primeranú a spravodlivú. Zároveň výkon tohto trestu obžalovanému odvolací súd podmiennečne odložil a určil mu primeranú skúšobnú dobu na 1 rok.

Zároveň odvolací súd napravil pochybenie okresného súdu, ktorý obžalovaného zaviazal k povinnosti nahraďiť škodu. Zo spisového materiálu odvolací súd tiež zistil, že okresný súd nesprávne postupoval, keď poškodenú stranu Sociálnu poisťovňu pripustil na hlavné pojednávanie s uplatneným nárokom na náhradu škody a zároveň vyhovel jej návrhu. Odvolací súd nenašiel žiadny dôvod prečo by stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky citované v odvolaní prokurátora neplatilo aj v prejednávanom prípade.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.